

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΑΗΡΩΣΙΣ

Επειδή πολλοί από τους συνδρομητάς μας του εξωτερικού και ιδίως της Τουρκίας, αποκλεισμένοι ένεκα του πολέμου δεν ήμποσαν ν' ανανεώσουν την συνδρομήν των εντός της προθεσμίας, το προνόμιον της έκπτώσεως των τόμων παρατείνεται χάριν αυτών μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου έ.ε. Όλοι οι μέχρι της ημέρας εκείνης έγγραφόμενοι, ή ανανεώσαντες την συνδρομήν των, ήμπορούν ν' αγοράσουν τους τόμους των ετών 1899-1905 (τιμωμένους αντί δρ. 7.) και τους τόμους των ετών 1906-1912 (τιμωμένους αντί δρ. 8.) μόνον αντί δραχμῶν τεσσάρων έκαστον. Οι προτιμώμεντοι χρονοδέκτοι τόμους προσδέτουν δρ. 3 διά τα δετικά έκάστου τόμου. Τα διαθέσιμα αντίτυπα είνε πενήντα έξ έκάστου τόμου δηλαδή τόμοι έκτακόσιοι.

ΚΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΑΗΡΩΣΙΣ

Χάριν των ιδίων συνδρομητῶν, και ή εξαιρετική κληρώσις, ή οποία επρόκειτο νά γίνη τώρα, αναβάλλεται διά την πρώτην εβδομάδα του Ιανουαρίου. Όσοι ανανεώσαν ή έγγραφον μέχρι της 31 Δεκεμβρίου έ.ε. θά λάβουν μέρος εις αυτήν και θά έχουν την πιθανότητα νά κερδίσουν την Μετοχήν της Έθν. Προπέτης, με πιθανότητα κέρδους δρ. 50,000.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

135ος Διαγωνισμός Δύσεων Δεκεμβρίου-Μαρτίου (Δι λύσεις δεκται μέχρι της 10ης Φεβρουαρίου)

32. Δεξιόγραφος Μία ιερέα άρχαία Μ' αριθμητικόν ήνωθη, Καί τετράρχης Ιουδαίας Έν τῷ ἅμα εμφανερώθη.

33. Συλλαβογράφος Φθόγγον, λῦτα, ἄν ενώσης Με κοινήν αντωνυμίαν, Πάθος τι θά φανερώσης Πού σέ φέρει εις κακίαν.

34. Στοιχειόγράφος Άν ποσός δέν με πειράξης, Είμαι κάθε ζῶου μέλος. Άν την κεφαλήν μ' αλλάξης, Θάπολεύσης φλοίσβου μέλος.

35. Αναγραμματισμός Έάν αναγραμματίσης Μίαν νῆσον, θάπορήσης. Γιατί μαύρος θά μιλήση Καί την Άσκησιν θά λύση.

36. Αίνιγμα Τό πρώτον διοικητικόν διαίρεισι σημαίνει. Άν γίνη παροξύτονον, τά πάντα κανονίζει.

37. Κυβόλεξον * * * * = Μουσικόν όργανον. * * * * = Ύψρον. * * * * = Πόλις της Ευρώπης. * * * * = Άρχαίος θεός. Καί καθέτως τά ίδια.

37. Κυβόλεξον * * * * = Μουσικόν όργανον. * * * * = Ύψρον. * * * * = Πόλις της Ευρώπης. * * * * = Άρχαίος θεός. Καί καθέτως τά ίδια.

38. Ρόμβος Τό πρώτον και τό έσχατον ή Σύρος τά κατέχει. Τό δεύτερον εις την πυράν βοηθητικώς μετέχει. Τό τρίτον μιαν αντωνυμίαν νῆσος, Ήλληνησί. Κι' αντωνυμία άλλό μου, ως πάντζ, κτητικῆ.

39. Φύσθη - Μιγδθη ον - ου - σε - θε - τον [Αί ανακατευμένοι αὐτά συλλαβί άποτελοῦν γνωμικόν.]

40. Μεσοστιχίς Τά μεσσία γράμματα των κάτωτι ζητούμενων λέξεων αποτελοῦν κατά σειράν αρχαίαν πόλιν της Μακεδονίας: 1, Όπλον άμυντικόν. 2, Πόλις της Γαλλίας. 3, Σημίον της σφίρας. 4, Όπωρικόν. 5, Κράτος της Ευρώπης.

41. Γρίφος τί + + ον ον τί + + ον ον τί + + ον ον τί + + ον ον

42. Λύσεις τῶν Πνευμ. Άσκήσαν τῶν φύλλ. 44, 45 και 46

443. Άκρίσιος (άκρίς, Ίος.) - 444. Πάδος - κάδος. 445. Λ ΕΑΝ Δ Ι Μ Ο Σ Δ Α Μ Α Α Χ Ο Σ

446. Χρόνου φεδον. (Ή ανάγνωσις κατά στήλας, έκ των κάτω πρὸς τὰ ἄνω και ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, ἐναλλάξ.) - 447. Χίος, Χάος, Χάρος, Σάρος, Σάμος. 1) Αί Κλεωναί (κλαίω, ναί.) 2) Ή ήμίονος (εἰμί όνος.) - 448. ΕΡΜΗΣ (Έλλάς, ΤΡΙπόλις, ΣίΜος, ΣουΗδία, ΠαρίΣιοι.) - 449. Άνεμομαζώματα, διαβολοσκορπίσματα. - 453. Η ὄλη της Διαπλάσεως άρίστη (οἶοι λυτ' εις διαπλα σέ ως - αρ εις τί).

454. Σολωμός (σὸλ, ὦμος.) - 455. Ρόδος (ροῖ, δός.) - 456. Μυτα - τα. - 457. Κέδρος Κόδρος.

458. Σ Σ Ν Σ Ω Ρ Ο Λ Ο Ν Η Υ Ω Η Α Η Υ Μ Σ Μ Μ Κ Σ Α Ο Σ Ι Ο Σ

459. Θ ΠΑΝ ΕΛΛΑΣ ΜΙΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ 460. Ήσαν τρεῖς, δηλαδή καππούς, πατηο και υἱός. - 461. ΑΡΜΙΝΤΟΣ ΓΕΝΤΙΝΗ (ΙοκΑ - στη, ΛαύΡΙον, Τά - Γος, ΚιζΕρον, οί - Νος, ΈκΤωρ, ΜεξΙκόν, ΔαΝα, ΑΘΗΝά.) - 462. Άγάπα τόν πλησίον σου ως εαυτόν. - 463. Μηδένα μιούσης (μηδέν - αμ - εις εις εις.)

464. Καλάμι (κί, λά, μί.) - 465. Χίος - Ίος. - 466. Νούς - ούς - πούς. - 467. Βούς - ούς - ούς. 468. ΔΗΜΝΟΣ 469. Ό Γιάννης εἶγεν 7 δραχμάς και ό αδελφός του 5. - 470. ΣΠΙΝΟΣ 471. Διά του Π: άρ - πα, πέρας, Πάρος, πό - ρος, πόν. - 475. Φί - κος (ΦιΦΗ, ΚΩ - Στα...) - 476. Τό ανά γείρας περιοδικόν λέγεται Διαπλάσις. - 477. Ό Άλέξανδρος έπανομάσθη Μέγας. (Ό άλλ - Άνδρος - έπ' όνομα σθη - μέγ σ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ή λέξις με άπλά στοιχεία των 8 στίχων λέπτά 10, διά δέ τους συνδρομητάς μας λέπτά 5 μόνον με παχέα στοιχεία τό διπλάσιον, και με κεφαλαία τό τριπλάσιον. Έλάχιστος όρος 15 λέξεις, δηλαδή και ά διλυότεραι των 15 πληρόνται ως νά ήσαν 15. Ό χωριστός στίχος, ένω και από μιαν λέξιν, με κεφαλαία ή παχέα ή άπλά στοιχεία των 8 στίχων, υπολογίζεται ως 8 λέξεις άπλά. - Αί μη συνοδεύονται υπό τό αντίτιμου άγγελιαί δέν δημοσιεύονται.]

Εύγενής Ίδανικόν, ελάχτε τελευταίαν έπιστολήν μου; Νέα μου Διευθυσίς είνε: Όδός Πατησιων 26, Αθήνα. - Έλληνική Θεότης. (ΙΓ', 26)

Διά τους αγαπόντας την Έθικήν Φιλολογίαν, τά ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ είνε από τὰ καλύτερα και ώραιότερα πρωτόχρονιάτικα Δώρα. Έκαστος τόμος δρ. 3.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 2ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ίδε την λύσιν εις την σελ. 33) ΑΘΗΝΩΝ: Ίωάν. Γαροφαλιδής. Γεώρ. Σπίνης, Έλένη Άχ. Τριανταφυλλίδου, Νικόλ. Φεαγκόπουλος, Έλένη Πετραλίμ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ίσηγη Γ. Βραχνού, Ίωάν. Ν. Καρδαράς, Έλένη Α. Καλιμάση, Άναστασία Α. Καλιμάκη.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΑΡΓΟΥΣ: Άθανάσιος Α. Μαγαλιός. ΒΟΛΟΥ: Α. Χονδρός. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Νικόλαος Α. Χωραφάς. ΚΑΡΠΑΙΤΗΣ: Φωτ. Κυρίτης. ΚΕΡΚΥΡΗΣ: Μάριος Ναζών, Μαρίνα Γ. Καρύδη. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γεώρ. Σ. Κουτσουλέντης. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Εθδύμιος Γ. Καρατζής. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Πελοπίδης Άστερίου. ΠΑΤΡΩΝ: Πατριών Ναυσιπούλο. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Άπελευθερωθείσα Έλλάς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Κάμεν (1), Συλφίς (1).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Των ευρόνων όρθην την λύσιν τά όνόματα ετέθησαν εις την κληρονομία και εκληθήθη ό εν Αθήναις ΓΕΩΡΓ. ΣΠΙΝΗΣ, ό όποιος ενεργήσθη διά τρεῖς μήνας από της Ιανουαρίου 1913. Πλεονάζουν δρ. 0,10 διά τόν προσεχή Διαγων.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ

του τόμου της Διαπλάσεως του 1912, κόκκινά με χρυσά γράμματα, δι' όσους θέλουν νά χρυσοδέσουν τά φυλλάδια των εις τόμον, είνε ήδη ΕΤΟΙΜΑ και πωλόνται εις τό Γραφείον μας. Στέλλονται δέ ταχυδρομικώς πρὸς τους εμβάζοντας τό αντίτιμον, δραχ. ή φρ. 1,75.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έσοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμῶν ύψηθείας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Έσωτερικού: Έξωτερικού: Έτησία... δρ. 8,- Έτησία... φρ. 10,- Εξάμηνος... 4,50 Έξάμηνος... 5,50 Τρίμηνος... 2,50 Τρίμηνος... 3,- Αί συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879 ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Περίοδος Β' - Τόμος 20ος Έν Αθήναις, 29 Δεκεμβρίου 1912 Έτος 35ον. - Αριθ. 5

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διά των Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15 Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου τιμῶνται έκαστον λεπ. 25 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Όδός Εδριτίδου άρ. 38, παρὰ τό Βαρθάκιον Έτος 35ον. - Αριθ. 5

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Ο μικρός Άγγλος άπεφάσισε τότε νά όμιλήση. Με μεγάλην αξιοπρέπειαν και μ' ένα χαριτωμένον μορφαμένον περιφρονήσεως, ειπε: - Μάλιστα... είμαι Τζο - κεύ. Τζοκεύ όμως για νά καβαλλικεύω άλογα, όχι για νά καβαλλικεύω γαϊδούρια!

Γενικός ύπεδέχθη αυτήν την άπάντησιν. Κι' αυτός ό Λωζέν δέν ήμπορεσε νά μήν εύθυμήσθη με την περιτλαυσίαν του μικρού του ύπηρετου και, αντί νά θυμώσθη, τόν έδικαιολόγησε.

- Έχεις δικηο, Μπόμπη, τῷ ειπε. Ένωσά, ότι ή αξιοπρέπειά σου θιγεται κάπως, αλλά λάβε ύπ' όψει σου, δι αυτό είνε μια αρχή. Έγκαι - νιάζομεν σήμερα τας ιπποδρομίας εις την Γαλλίαν με μιαν όνοδρομίαν, αλλά σε λίγο θά έχωμεν ιπποδρομίας άληθινάς, με άλογα, όπως γίνονται εις την πατριδά σου. Ό δουξ μᾶς τό ύπεσχέθη.

- Βεβαίότατα, υπέλαθεν ό δουξ Άρτουά. Κύριοι, μετά ένα μήνα, σᾶς δίδω συνέντευξιν εις την πεδιάδα των Σαμπλόν.

Έν τῷ μέσω του ένθου - σιασμού, τόν όποιον εξέγγει - ρεν ή επίσημος αυτή αναγ - γελία, ό Λωζέν έπροσεπά - θησε νά νικήσθη και τούς τε - λευταίους διασταγμούς του Μπόμπη.

Τῷ εξέγγησεν, ότι σπουδαία «Έφθασε με μεγάλον καλπασμόν εις τό τέμα». (Σελ. 38 στ. α')

στοιχήματα εἶχον ήδη τεθη και ότι θά έτρεχεν ένώπιον της βασιλείσεως. Ητο βέβαια μια τιμή, ίκανή νά τόν άποζη - μιούσθη διά την ταπεινώσιν που θά ήθοά - νετο, καβαλλικεύων άπλου γαϊδούρι. Κι' επιτέλους ό Μπόμπης έπέισθη. Μ' ένα πήδημα εύρεθη εις την άρχην του γαϊδουρέλλου, που του έδειξεν ό κύριός του, ήρπασε τά ήγία, έρριψε βίε - μα περιφρονήτικόν πρὸς τά άλλα παιδιά

που εἶχαν ήδη καβαλλικεύσθη κι' έ - πήγε νά στάθη μαζί των παρὰ τόν στύλον, ό όποιος έσημείωνε την άφιτη - ρίαν. Έκεί, κάθε αύλικός έδωσεν εις τόν τζοκεύ του τας τελευταίας οδηγίας: θά έκαμναν δύο φορές τόν γύρον του λειβαδιού και θά έσταματούσαν εις τόν στύλον που ήτο άπέναντι της βασιλείσεως. - Ωλλ ράιτ! ειπεν ό Μπόμπης σοβαρός. Ένόησα τί θέλετε.

- Μάλιστα, μάλιστα! ειπαν και άλλα παιδιά έν - θουσιασμένα. Ο νικητής

Όπως γνωρίζουν όλοι, φεύ! - ό γαϊδαρος είνε ζῶον πεισματάριον και βραδυκί - νητον. Διά τούτο, με δίκους τους αγώνας των παιδιών, ώπλισμένον με τεραστίας βέργας, τᾶ ύπεζύγια των, άναίσθητα πρὸς την τιμῆν που τούς έκαμναν νά τᾶ με - ταμορφώσουν εις ιπποδρο - μικά, δέν έννοούσαν νά προ - χωρέων παρὰ με τό όνό - τερον βῆμά των. Τό ένα έκλωτσοῦσε, τό άλλο όπι - σθεζούρει, τό τρίτον έστρι - φογύζει και τό θέαμα ήτο τόσῳ κομικόν, ώστε ή βασι - λίσσα και οι αύλικοί έγε - λούσαν με την καρδίαν των.

Όσοι όμως εἶχαν βάλ - σι στοιχήματα, δέν έπαυαν νά ένθαρρύνουν με φωνάς και χειρονομίας τούς τζοκεύ των.

- Έμπρός, γαλάζιε! έ - φώναζεν ό πρίγκηψ Νασσώ. - Γκούσ όν! Μπόμπη!

Εύρλιαζεν ό δουξ Λωζέν. Ο Μπόμπης, ήρεμός, ά - τάραχος, ως νά μήν ήκουε τίποτε, άφινεν ήσυχον τό γαϊδουράκι του, τό όποιον έτριπόδιζε τελευταίον, ένῶ οι άλλοι αύτοσχέδιοι τζοκεύ,

με άλύπητον ζύλον, κατώρθωσαν όπισ-
θήποτε να κάμνουν τα ζώα των να
τρέχουν.

— Χά, χά, Λωζέν! είπεν ειρωνικώς
ένας από τους δέν άξιζει, μα
την άλθθεια, τον κόπο να έχη κανείς
άγγλο τζόκευ τόσο καλοντυμένο, για
να φθάνη στο τέρμα κατατελευταίος!

— Λωζέν, είπε γελών και ό πρίγκιψ
Νασσώ' μου φαίνεται πως θα κερδίσω τα

σαν τον μικρόν "Άγγλον νικητήν, ή δέ
βασιλίσα ήθέλησε να τῷ δώσῃ ιδιουχεί-
ρωσ τὸ έπαθλον του άγώνος, τὸ όποτον
απετελείτο από ένα ώραιον πολυσύνθετον
φιόγκον, καμωμένον με τὰς σεπτάς τη-
χειράς, από μίαν ταινίαν του φορέμα-
τός της.

'Αλλ' έπρόλαθεν ό δουξ Λωζέν, ό ό-
ποιος, γονατίσας έμπρός της, έδέχθη τὸ
ένδοξον αυτό τρόποιον. 'Επειτα, πλη-

γαλειότης, ό βασιλεύς, μετά ένα μήνα,
την έκτην Μαΐου, εις την πεδιάδα των
Σαμπλόν.

— Δέχομαι, αδελφέ μου, άπεκρίθη ή
βασιλίσα και άναλαμβάνω να επιτύχω-
μεν την άδειαν του βασιλέως.

Ούτως ή "όννοδρομία" του Τριανόν έ-
γέννησε τον συρμόν των ίπποδρομιών εις
την Γαλλίαν, — συρμόν, ό όποιος έκτοτε
ύφίσταται και προοδεύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΑΙ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΛΩΖΕΝ

Όχληρά επίσκεψις.

'Από την ήμέραν της νίκης του εις τὸ
Τριανόν, ό Μπόμπης άνήλθε σημαντικώς
εις την έκτίμησιν του κυρίου του, του ό-
ποιου κατέκτησεν όριστικώς την εύνοιαν.

Συχνά ό δουξ τὸν εκάλει πλησίον του,
την ώραν που έκαμε την τουαλέτταν
του. Τῷ ήρσε να τὸν βάζη να τὸν όμι-
λῃ δια την 'Αγγλίαν, δια την ειδικήν
ανατροφήν που είχε λάβη εκεί, δια τὸν
διδάσκαλόν του Τσαρλζ, δι' όλα. Τελος-
πάντων, ήρχισε να ενδιαφέρεται πολυ δια
τὸ παιδί αυτό, του όποιου εξέτιμα τώρα
την εύφριαν και την σοβαρότητα.

Μίαν ήμέραν, ό μικρός εύρίσκειτο
ούτως εις τὸ δωμάτιον του Λωζέν, ό ό-
ποιος μόλις είχε σηκωθῆ, — ήτο ή ένδε-
κάτη της πρωΐας, — και με την άνώμα-
λον άκόμη γλώσσάν του, αλλά σαφή
και ειλικρινή, τῷ εξήγησε τα μυστή-
ρια της εκγυμνάσεως των ίππων των
προωρισμένων δια τὸς άγώνας. Καί ό

δουξ τὸν ήκουε με
προσοχήν και μ' εύ-
χοριστήσιν, διότι
εσκέπτετο να χη-
σιμοποιήσῃ τὰς
πληροφορίας του
μικροῦ "Άγγλου
δια τὰς περιφη-
μους ίπποδρομίας,
τὰς όποιας, ως εί-
δομεν, ό κόμης
'Αρτουά προανήγ-
γειλεν εις την βα-
σίλισσαν και αι πό-
ποιαι, κατ' από-
φασιν του βασιλέ-
ως, ώρισθησαν δια
την εικοστέην του
Μαΐου.

'Η ενδιαφέρουσα
αυτή συνομιλία διεκόπη υπό του μεγα-
λοπρεποῦς θυρωροῦ, ό όποιος εισελθὼν
άνηγγειλεν, ότι ό κύριος 'Ιάκωβος Φί-
λιππος Παύ έξήτει την τιμήν να γίνῃ
δεκτός υπό του 'Υψηλοτάτου.

'Τί γυρεύει πάλι αυτός ό όχληρός»,
έμουρμούρισε από μέσα του ό Μπό-
μπης, δυσχεροστομημένος που τὸν διεκόπταν.

'Ο δουξ Λωζέν δέν εφάνη εύχαρι-
στηθείς περισσότερο του μικροῦ του τζό-

«'Ο Μπόμπης εξηκολούθει να μένη τελευταίος...» (Σελ. 38 στ. α')

έκατό πάλληρα! που σιχηματίσαμε! ...
'Εν τῷ μεταξύ τὰ γαιδουράκια είχαν
τελειώσῃ, τὸν πρώτον γύρον του στίβου,
τὸ δέ μαῦρον του μαρκησιου Κονφλάν
εκάλλαζεν άρκατά καλά επί κεφαλῆς
των άλλων, των όποιων προηγείτο καμ-
μιά διακοσμορία μέτρα.

'Ο δουξ ήτο τελείως άπηλπιόμενος,
βλέπων ότι ό Μπόμπης εξηκολούθει επί-
μόνως να μένη τελευταίος, χωρίς να
κάμνη την παραμικράν προσπάθειαν. Είς
τὸν δεύτερον όμως γύρον, ό μικρός "Άγ-
γλοςέφάνη ως άφυπνιζόμενος. 'Εσκυψεν εις
τὸν λαϊμόν του ζώου του, και με μίαν
δυνατήν καρταισιάν, τὸ έκαμε να όρμησῃ
έμπρός δια καλπασμοῦ γοργοῦ και κα-
νονικου. 'Εντὸς ολίγου τὸ στακτερόν
γαϊδουράκι του Λωζέν έσθασε τὸ κέν-
τρον των προηγουμένων. Και άφ'ού έβά-
δισε μαζί των ολίγας στιγμάς, ειδαν
έξοφνα τὸ πορτοκόλλόχορον κολόβιον
του μικροῦ τζόκευ ναπσπάται από τὸν
όμιλον των κουρασμένων και λαχανια-
σμένων υπόζυγιων, τὰ όποια έπεβράδυ-
νον τὸ βήμα καθ' ήν στιγμήν άκριβῶς
τὸ γαιδουράκι του Μπόμπη άνέπτυσσεν
όλην του την ταχύτητα.

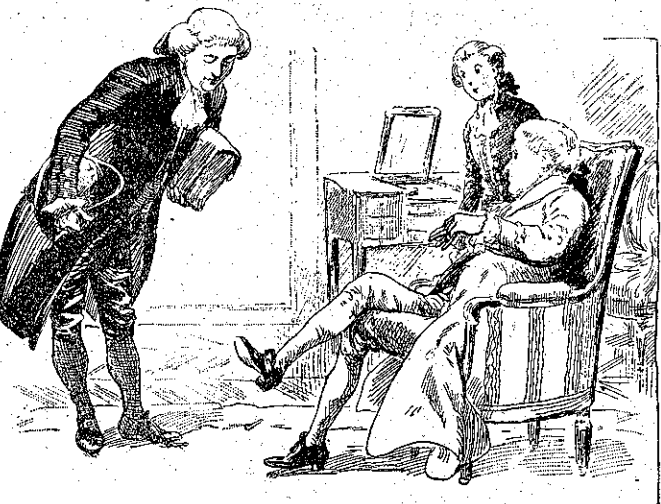
Είς την τελευταίαν στρεφήν, έσθασε
μέχρι του μαῦρου γαιδαρέλλου, του
όποιου ό αναβάτης ένόμιζεν ήδη ότι είχε
κερδίσει την κούρσαν. 'Αλλά με δεξιόν
χειρισμόν, ό Μπόμπης ήνάγκασε τὸν
ιδίον του να τρέξῃ άκόμη γρηγορώτερα
και ούτως υπερέβη τὸν μόνον άνταγωνι-
στήν. Είς τὸν εὐθὺν δρόμον ήτο πλέον
έμπρός και ούτως έσθασεν όλομνάχως
εις τὸ τέρμα, με μεγάλον καλπασμόν,
άφισας πολυ όπισω του τὰ άλλα ζώα,
τὰ όποια ήρουντὸ πλέον να προχωρή-
σουν.

Βρογώδη χειροκροτήματα. έχαιρέτη-

στάσας τὸν Μπόμπη, ό όποιος, άπαθῆς
πάντοτε, είχε ξεκαθαλικώσῃ, του έ-
χαΐδευσε τὸ μάγυλον και τὸυ είπε:

— Είμαι εύχαριστημένος! Τα έκατά-
φερες λαμπρά! Μπραβό, τζόκευ!

'Ολοι οι αὐλικοι έπροχώρησαν κατό-
πιν δια να τὸν μικρόν "Άγ-
γλον, ό όποιος όμως, θεωρῶν την νίκην
του πολυ εύκολον, δέν έννοούσε να δεχ-
θῇ συγχορηγήρια κ' έπροτίμησε να επι-
στρέψῃ και να κρυφθῇ μεταξύ των ύπη-

«'Ο κ. Παύ εισήλθεν υποκλινόμενος...» (Σελ. 39 στ. α')

ρετῶν, εκεί όπου έστέκοντο αι άμαξαί.

'Η βασιλίσα, καταγοητευμένη από
την νέαν αυτήν διασκέδασιν, έσπευσε να
εύχαριστήσῃ τὸν κόμητα 'Αρτουά, ό ό-
ποιος τῇ άπεκρίθη:

— 'Αφοῦ ή 'Υμετέρα Μεγαλειότης εύ-
δοκῆ να ενδιαφέρεται δι' αυτό τὸ παι-
γνίδι, θα την προσκαλέσωμεν να προσδρεύ-
σῃ εις τὰς προσεχέας ίπποδρομίας, αϊόποισαι
θα γίνουιν, άν τὸ επιτρέψῃ ή Αυτοῦ Με-

κεῦ από την άναγγελίαν αυτού του επι-
σκέπτου. 'Ο κύριος Παύ ήτο ό οικονομός
του δουκός, ό επιφορισμένος την
διεύθυνσιν της περιουσίας του κ' έπειδή
ό δουξ δέν αγαπούσε να σκατίζεται με
χηρηματικά ζητήματα, αυτόν τὸν άνθρω-
πον δέν τὸν έχώνευε διόλου.

Είς την άρχήν, έσκέφθη να μη τὸν
δεχθῇ. Συλλογισθείς όμως κατόπιν, ότι
πάντα μίαν ήμέραν θα ήγαγκάζετο να
μάθῃ την κατάστασιν της περιουσίας του
και ότι θα ή ο τὸ ίδιον, άν τὸ όχληρόν
αυτὸ πράγμα έγινέτο σήμερα ή αύριον,
άπεφάσισε να υποκύψῃ εις τὸ μοιραϊόν.

— Φέρε μου εδῶ τὸν κύριον Παύ,
είπε πρὸς τὸν θυρωρόν.

'Ο οικονομός, με άμειπτον μελανήν
ένδυμασίαν και με άξιόπρεπες, σοβαρό-
τατον ύφος, όπως ήρμυζεν εις τὸ επάγ-
γελμά του, εισήλθεν εις τὸ δωμάτιον,
υποκλινόμενος βαθύτατα πρὸ του κυρίου
του.

— Καθίστε, κύριε Παύ, τῷ είπεν ό
Λωζέν άφελῶς, χωρίς ναπαμακρυνθῇ από
την κομψήν τουαλέτταν, πρὸ της όποιας
κατεγίνετο να στυλιθῶν τὰ νύχια του, ενώ
ένας ύπηρετής άπετελείωνε τὸ πουδρά-
ρισμα της περρούας του. Λοιπόν, φιλε-
μου... τί νέα μου φέρνετε;

— Δυσάρεστα, 'Υψηλότατε! άπεκρι-
θη ό μαυροφρεμένος άνθρωπος με βλ-
θειαν φωνήν, εξαγων από τὸ παχὺ χαρ-
τοφυλάκιον, τὸ όποτον έφερε, θέσμην χαρ-
τίων γεματίων αριθμοῦς. 'Αν ό κύριος
δουξ τὸ επιτρέπῃ, προσέθεσε, θα λάβω
την τιμὴν να τῷ παρουσιάσω την κατά-
στασιν της περιουσίας του μέχρι σήμεραν.

'Ο δουξ ένευσε και ό ύπηρετής του ά-
πεούρη. 'Ο Μπόμπης ήθέλησε να κά-
μῃ τὸ ίδιον, αλλά ό κύριος του τὸν ήμ-
πόδισε.

— Μείνε, μικρὸ τζόκευ, τῷ είπε. Δέν
θα καταλάβῃς περισσότερο από έμέ τὰ
κορακίστρια που θα μάς διαβάσῃ ό λαμ-
πρὸς αυτός κύριος Παύ. 'Αλλ' άφ'ού έ-
πιμένη, τὸσον να μάθωμεν τὸ περιεχόμε-
νον των χαρτίων του, ως τὸ άκούσωμεν
κ' εξακολουθούμεν έπειτα την συνομι-
λίαν μας δια τὰς ίπποδρομίας.

Ταῦτα λέγων, ό δουξ εξηπλώηη χα-
ριέντως εις μίαν πολυθρόναν, έμισόκλει-
σε τὰ μάτια, δισσταύρωσε τὰ πόδια, προ-
σέχων να μη προστρέβωνται μεταξύ των
τά βερνικωμένα του σκαρπινια με τὰ
κόκκινα τακούνια των, και με ύφος έγκαρ-
τερήσεως, ήτοιμασθη νακούσῃ.

'Ο Μπόμπης έστάθη πλησίον
του παραθύρου, προσποιούμενος ότι κυτ-
τάζει μ' ενδιαφέρον τὰ συμβαινόντα εις
την αὐλήν του μαγάρου.

'Ο οικονομός ήρχισεν:

— 'Υψηλότατε, από την 1ην 'Ιανουα-
νουαρίου 1785 μέχρι της 1ης 'Ιουλίου
1786, εισέπραξα δια λογαριασμόν σας
έν έκκατομύριον εκάτον όγδόντα χι-

λιάδας εξακοσίας τριάκοντα δύο λίβρας
και πέντε σολδιά.

— Μπραβό; έκαμεν ό δουξ εύχαρι-
στημένος αυτό, μου φαίνεται, εινε ένα
λαμπρὸ εισόδημα!

— Βεβαίως, υπέλαβεν ό μαῦρος άν-
θρωπος, πρέπει όμως να παρατηρήσω
εύλαβῶς, ότι τὸ ποσόν αυτό δέν προσέρ-
χεται μόνον από εισοδήματά σας. 'Η
'Υψηλότης σας, δια να τὸ επιτύχῃ, υπε-
χρεώθη να έλατώσῃ τὸ κεφάλαιόν της,
πωλοῦσα τὰς μετοχὰς της 'Εταιρείας
των 'Ινδιῶν. 'Εξ άλλου, κατά τὸ ίδιον
χρονικὸν διάστημα, τὰ έξοδα υπερέβησαν
τα δύο εκατομύρια, ως μαρ. υπεὶ ό ακό-
λουθος ἀναλυτικὸς πίναξ:

«Δια την ύπηρεσίαν του οίκου του κυρίου δουκός	47,569 λίβραι
«Είς έμπορους, έργάτας κλπ.	95,000 —
«Δι' ήμισυ θεωρεῖται εις την 'Ιτα- λικήν Κομωδίαν	2,000 —
«Δια θεωρεῖται εις την Γαλλικήν Κομωδίαν	15,000 —
«Δια θεωρεῖται εις την 'Οπεραν	15,000 —
«Τέλος επληρώθησαν εις διαφόρους	

('Επεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1913

'Αγαπητοί μου,

ΟΛΛΟΙ έχουιν τὸν
φθόνον, ότι τὸ νέον
έτος δέν εινε τό-
σον εύτυχημένον,
διότι τελειώνει εις
13, εινε δηλαδή τὸ
δέκατον τρίτον του
αἰώνος. 'Ακόμη δέ
ολιγώτερον δι' ήμᾶς
τους 'Ελληνας, διότι πρὸς έπίμετρον άρ-
χίζει και από Τρίτην, — ήμέραν, ή όποια
θεωρεῖται, ως γνωστόν, άποφράς. 'Ομο-
λογῶ, ότι δέν συμμερίζομαι διόλου τὸν
φθόνον των προληπτικῶν. 'Απεναντίας μά-
λιστα νομίζω, ότι τὸ έτος αυτό, προπάν-
των δια την 'Ελλάδα, θα εινε έν από τὰ
πλέον εύτυχημένα. 'Ιδού ότι μετά ένδο-
ξον, νικηφόρον πόλεμον, κλείει έντὸς ολί-
γου μία ειρήνην εύτυχῆς, ή όποια, καθ' όλα
τὰ φαινόμενα, θα εινε και μακρά. 'Η 'Ελ-
λάς μας διπλασιάζεται και κατ' έκτασιν
και κατά πληθυσμόν. Γίνεται μεγάλη, ισχυ-
ρά, κ' έχαινίζει νέαν ζωήν πολιτισμοῦ,
αναπτύξεως κ' εύημερίας. 'Ολα τώρα θά-
ναπτυχθοῦν, όλα θα προοδεύσουν: έμπο-
ριον, βιομηχανία, επιστήμη, φιλολογία,
τέχναι. 'Οι άνθρωποι φυσικά θα εινε εύτυ-
χεστοτεροι, διότι θα επεκτείνουιν τὰς έργα-
σίας των και θαπολαμβάνουιν περισσότερα.
Και πρὸ πάντων διότι: θα έμποροῦν να
εινε υπερήφανοι και να καυχῶνται, ότι
έγεννήθησαν 'Ελληνας. 'Θα βαδίζουιν, θα

προχωροῦν τώρα με ύψωμένον μέτωπον,
και αυτό εινε τὸ σπουδαίον. Διότι ή απο-
γοήτευσις που τους έμαραινεν, έφυγε πλέον,
διελύθη, και άντ' αυτής εισήλθεν εις τὰ
στήθη των ή εθνική χαρά, ό ένθουσιασμός,
ή πεποιθήσις. Κάθε άνθρώπου διπλασιάζ-
εται ή δύναμις, όταν διπλασιάζεται ή δύ-
ναμις του Κράτους. 'Εινε ή ήθικη εκείνη
δύναμις, ή θαυμασία, ή όποια μεγαλουργεί.
'Ολοι τώρα θα γίνουιν καλλίτεροι
άφ' ότι ήσαν και θα δειχθοῦν άνώτεροι
έαυτῶν». Είς όλα τὰ στάδια, εις όλα τὰ
έργα, από τὰ ταπεινότερα ως τὰ ύψηλό-
τερα. 'Οάρχισῃ ή ακμή της 'Ελλάδος, ή
αληθινή αναγέννησις, ή δημιουργία ενός
νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ. Καί θάρσισῃ από
τὸ έτος αυτό, τὸ πρώτον της τελείας —
ή της σχεδόν τελείας — εθνικῆς αποκα-
ταστάσεως. Πως λοιπόν έμπορεῖ να μην
εινε εύτυχημένον, και τὸ πλέον
εύτυχημένον άφ' όσα είδαμεν οι 'Ελληνας
ως τώρα; 'Οχι 1913, αλλά και μόνον
13 αν ήτο, πάλιν ό αριθμός δέν θα είχε
καμμίαν επίδρασιν.

Καθὼς γνωρίζετε, αυτά εινε προλήψεις,
τὰς όποιας δέν πρέπει να έχουιν οι λογι-
κοι άνθρωποι. 'Επειδή ό προδότης 'Ιούδας
ήτο τάχα ό δέκατος τρίτος μαθητής του
Χριστοῦ, ότι εινε 13 πρέπει να εινε κα-
κόν. Κ' επειδή μίαν Τρίτην έτυχε να
πέσῃ ή Κωνσταντινούπολις, ότι αρχίζει
από Τρίτην πρέπει τάχα να τελειώνη κα-
κά! 'Αλλά διατί; που εύρίσκετε εις
αυτό την παραμικράν σχέση αιτίου και
άποτελέσματος; ('Αβδος έν γωνία, άρα
βρέχει). Μα την αλήθειαν, δέν σκέπτον-
ται λογικώτερα αυτοί που πιστεύουιν εις
άποφράδας ήμέρας και κακούς αριθμούς.
'Αλλ' επειδή, δυστυχῶς, οι προληπτικοί
εινε άκόμη πολλοί, — θα περάσῃ, πολυς
καιρός δια να απαλλαγθῇ ή άνθρωπότης
από την προλήψιν, — ως αναφερό εδῶ και
την παρηγορησιν, την όποιαν επρόβαλε κά-
ποιος δια τὸ έτος 1913. Αυτό, είπε, δέν
πρέπει να θεωρηται άπαίσιον, άφ'ού έχη
έμπρός του ένα 19 και άφ'ού τὰ ψηφία του
προστιθέμενα, 1+9+1+3, δίδουιν ά-
θροισμα 14. 'Οσοι φοβάσθε λοιπόν πα-
ρηγορηθήτε! Μόνον που κατά την λογι-
κήν αυτήν, τὸ αληθινὸς άπαίσιον έτος έπρε-
πε να εινε τὸ 1912, τὸ όποτον τὰ ψη-
φία δίδουιν άθροισμα 13. Και όμως κατά
τὸ έτος αυτό είχαμεν την εύτυχιαν να
διώξωμεν τους 'Τούρκους από τὰς έλλη-
νικὰς χώρας και να ελευθερώσωμεν όλους
σχεδόν τους δούλους αδελφούς μας! Δέν
εινε λοιπόν όλ' αυτά... κουροφέξαλα;

Τὸ μόνον αληθινόν εινε τούτο: ότι τὸ
έτος 1913, όπως κάθε έτος, θα εινε αἰ-
σιον και τρισεύτυχημένον δι' όλους εκεί-
νους, οι όποιοι θα έργασθοῦν και θα κά-
μουιν πιστὸς κ' εύσυνειδήτως τὸ καθήκόν
των. Τὸ όποτον σας εύχομαι, αγαπητοί
μου, ολοφύγως!

Σας ασπάζομαι
ΦΑΙΔΩΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΚΟΥΡΑΣΤΟΙ ΧΟΡΕΥΤΑΙ

Μεθαύριον είνε Πρωτοχρονιά. Τά παιδικά δωμάτια θά γεμίσουν πάλιν παιγνίδια, μέ τά όποια θά παίζου όχι μόνον τά μικρά παιδιά, αλλά και τά μεγάλα... Διότι ποίος είμπορεί νάρνήθῃ ότι τά παιγνίδια, τά νόστιμα και τά έξυπνα, δέν ένδιαφέρουν, πολύ ή όλίγον, όλας τάς ηλικίας; Έγώ είδα πολλάκις και γονείς νά παίζουν την Πρωτοχρονιάν, νά κουρδίζουν σιδηροδρόμους και θωρηκτά, νά παρατάσσου μολυβένια στρατεύματα, νά πετούν μικρά αεροπλάνα, νά συνθέτουν εικόνας από τά κομμάτια των κτλ. κτλ. και νά διασκεδάζου όσον τούλάχι-

χίζει τίποτε. Βλέπετε αυτά τά άνθρωπάκια; Είνε οι «άκούραστοι χορευταί» ή καλλίτερα βαλισταί, διότι είς τό παιγνίδι σπρηγουρίζου διαρκώς. Πρώτα-πρώτα θά τάνιγράφετε όπως είνε, (και μ' εκείνο τό ήμικύκλιον πού έχουν είς τά πόδια των), θά τά κολήσετε είς ένα λεπτόν χαρτονάκι διά νά στένωνται, θά τά χρωματίσετε διά νά είνε εύμορφα και θά τά περικόψετε ίσα-ίσα μέ τάς γραμμάς των, διά νά φαίνωνται σωστά άνθρωπάκια.

Πώς θά τά κάμετε τώρα νά χορεύου; Δι' αυτό δέν θά σάς χρειασθῃ παρά νά προμηθευθῃτε μίαν γυάλινην πλάκα, τετράγωνην, πού καθέ πλευρά της νά είνε 25 εκατοστά του μέτρου. (Αν δέν εύρετε είς τό σπίτι κανένα σπασμένον τζάμι από ποράθυρον, είμπορείτε νά γράσατε από τίν φαρμακείην με όλιγες δεκάρες.) Πρέπει ακόμη νά προμηθευθῃτε και μερικά γυαλιά στρογγυλά, διακάκια, από εκείνα όμως τά έντελώς κυρτά (μπομπέ) τά όπια έβραζαν πριν φοράν είς τά ωρολόγια της τσέπης. Σήμερον είς τά ωρολόγια βάζου γυαλιά ίσα, επίπεδα. Αυτά δέν κάμνου. Είμπορείτε όμως νά εύρετε μερικά και από τά παλαιά εκείνα, είτε είς κανέν υαλοπωλείον, είτε είς κανέν ωρολογοποιόν, είτε είς κανέν φαρμακείον. Διότι τά μετοχειρίζονται και οι φαρμακοποιοί διά νά αναλύου μέσα κάποια φάρμακα.

Όπως δῆποτε, και αν δέν τα εύρετε χρίσμα, μικρά πράγματα θά σάς κοστίσου και αυτά. Και τώρα, έλάτε νά κάμωμεν ένα πείραμα. Κρατήσατε την γυάλινην πλάκα σας όριζόντιως, χύσατε πρὸς τό επάνω μέρος μίαν σταγόνα νερού, τοποθετήσατε επάνω είς την σταγόνα τό γυάλινον διακάκιον (μέ την κυρτήν του επιφάνειαν πρὸς τά κάτω) και πλαγιάσατε όλιγον την πλάκα, ώστε νά σχηματισῃ κελίμενον επίπεδον. Τι θά συμῆ νωμίσετε; Τό διακάκιον θά κληθῃ ίσα ώς κάτω; Όχι, καθόλου. Πρὸς μεγάλην σας έκπληξιν, τό διακάκιον θάρχισιν, νά περιστρέφεται, νά γυρίζῃ γρήγορα-γρήγορα και νά προχωρῃ επάνω είς την πλάκα, περιστρέφόμενον όλόν γρήγορώτερα. Έφθασεν ώς την άκρην; Πριν πέσῃ κάτω, πλαγιάσατε την πλάκα σας από τό αντίθετον μέρος, και τό διακάκι θάρχισιν πάλιν νά γυρίζῃ, διά νά φθάσῃ είς τό σημείον, από τό όποιον ξεκίνησε. Αυτό είνε τό πείραμα. Αν δέν σάς επιτύχῃ μέ την πρώτην, μήν απέλπισθητε. Τό νερόν πού έχουσατε ίσως δέν θά ήτο αρκετόν καθριζόμενον πρέπει νά την πλύνεται πάλιν και νά την τρίψετε καλά-καλά... Όσον διά τό διακάκιον, αυτό πρέπει νά είνε τελείως κυρτόν, καθαρόν σφαιροειδέ, ώστε όταν τό βάξετε επάνω είς την πλάκα, έν μόνον σημεῖον της επιφάνειας του νά εφάπτεται. Μερικά γυαλιά ωρολογίων, κυρτά μέν, αλλά πού έχουν είς την μέσην ένα κύκλιον επίπεδον, δέν κάμνου. Τά επίπεδα τα έννοείτε: Δέν έχετε παρά νά κολήσετε μέσα είς κάθε διακάκιον από ένα χορευτήν, απ' αυτούς πού έτοιμάσατε. Και θά τούς κολήσετε με όλιγην γόμαν, από τό ήμικύκλιον πού έχουν επίτηδες είς τά πόδια των. Έπειτα θά επαναλάβετε τό πείραμα μαζί με τούς χορευτάς, και θά τούς ίδῃτε ούτω νά σπρηγουρίζου άκούραστοι επάνω είς την πλάκα, πού θά τούς ως αἰθευσα χορεύ.

Ότε μηχανή λοιπόν, ούτε κούρδισμα, ούτε τίποτε. Με τό απλούστατον μέσον πού σάς είπα, είμπορείτε νάποικῆσατε, ένα ναστιμώτατον παιγνιδάκι, πού διασκεδαστικόν, και τό όποιον γίνεται ακόμη περισσότερον, όταν ξεύρη κανείς νά διευθύνῃ καλά τούς χορευτάς του, ένα-ένα, δύο-δύο, ή και περισσοτέρους μαζί, επάνω είς την πλάκα. Χρειαζεται βέβαια κάποια δεξιότης διά νά κινεῖτε την πλάκα όπως πρέπει. Άλλ' είς αυτό θά σάς οδηγῆσῃ ή πείρα. Υστερ' από μικράν εξάσκησιν, θά εἴθε οι δεξιότεροι διευθύνται τῶν άκούραστων χορευτῶν σας.

Ο ΑΖΑΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΑΚΟ ΚΟΝΑΚΙ

Κουρασμένοι από τή μακρά έδδοιορία και βρεγμένοι από τό νερόχιονο ώς τά κόκκαλα, είδαμε με λαχτάρα ν' άσπρίζουσε στα πλάγια του βουνού τά λευκά σπιτάκια του χωριού. Τά πόδια μας έγιναν έλαφρότερα και ή πείνα μας μεγαλειότερα. Καθένας μας έφανάσθη μίαν καλή φωτιά, ξάπλωμα στο παρακάτω και χαμμάκι κόττα ψητή, επί πλέον δε έγώ ένα ζεστό σταυλό διά τό άλογον μου και κριθάρι μπόλικο. Έσχηώσαμε

λοιπόν ψηλά τό κεφάλι, ετινάξαμε με δύναμι της λάσπης από τά πόδια μας και με καινούργια δύναμι τραθήξαμε κατά τό χωριό: Ός και αυτό τό άλογό μου, σάν νά μυρίστηκέν εξ ένστίτου τό κριθάρι, έκινούσε με γοργάδα τά πόδια του, ως νά μήν ήτανε νηστικό δύο ήμέρες. Η ήμέρα ετελειωνε, τό φῶς ήρχισε νά όλιγοστεύῃ και τό χιόνι νά γίνεται πυκνότερο. Τά καπέλα και οι ώμοι μας ήρχισαν νά λευκαίνονται και τό ψυχός νά τασούζῃ. Όλίγον ακόμη και μπαιναμε στο χωριό. Τά της ήμέρας εκείνης θά ετελειωναν και ή γλυκειά ζεστασιά της γωνιάς θά μάς έφερε για μιά νύχτα στο σπίτι μας.

Παραδόξως όμως, από κομμίαν οικίαν δέν άνέθρωσκε κανός, αν και ή ώρα του έτους και της ήμέρας άπήκει τούτο, ούτε σκύλοι εγαύγιζαν. Άλλ' ήμεεις δέν έπροσέχαμεν είς ταιούτας λεπτομερείας. Καθένας μας είχε καταστρώσῃ τό σχέδιόν του και έσπευδε νά το πραγματοποιήσῃ. Μετ' όλίγον όμως και τά σχέδια μας διελύθησαν ως κανός, και αι

έλπίδες μας οίκτωώς διεψεύσθησαν. Τό χωριό είχε πυρποληθῃ. Ητο Τουρκικόν και οι Έλληνες άντεκδικούμενοι, τό έχον πυρπολήσῃ πρὸ δύο ήμερών, αφού προηγουμένως εφρόντισαν νά τό καθαρίσου έντελειώς από τό σιτάρι, τό κριθάρι, τά έπιπλα και άλλα διάφορα πράγματα, πού ήσαν μέσα στα σπίτια. Οι κάτοικοι, όσοι δέν έπρόφθασαν νά φύγου, έσκοτώθησαν ή ένάθησαν. Από όλα τά σπίτια είχαν μείνῃ μόνον οι τέσσαρες τοίχοι και αυτοί επικίνδυνοι νά μάς πλάκώσου. Ηλπίζαμε νά μάς ζεστάνῃ ή φωτιά και τώρα ή φωτιά έγινεν αιτία νά ξεπαγιάσωμεν όλην την νύχτα! Ούτε στέγη, ούτε τζάκι, ούτε ψωμί, αλλά παντοῦ εφθίμωσις και κρύο.

Σιωπηλοί και δύσθυμοι έγυρίζαμε τούς δρόμους του χωριού νά εύρωμεν έστω και ένα σπίτι γερό. Ματαίως όμως, οι Έλληνες είχαν έκπληρώσῃ καλῶς τό καθήκον των. Απ' έξω από ένα πυρπολημένο σπιτάκι, επάνω σε άχυρα, διεκρίνα νά κάθωνται δύο γερωντάκια,

άνδρας και γυναίκα. Καθισμένοι σταυροπόδι και οι δύο, με σκυμμένα πρὸς τή γῆ τά κεφάλια, έφαινοντο περιμένοντες με ύπομονή τό θάνατό τους. Τά γηρατεία και ή στοργή πρὸς τό σπίτι τους, όπου τόσα χρόνια έπέρασαν μαζί, δέν τούς άφησαν νά φύγου. Ηθελαν νά ξεψυχήσου μαζί έστω και από κάτω από τά καπνισμένα έρείπια του σπιτιού των. Είς τό άκουσμα τῶν βημάτων μας, ή γρηά έσκέπασε τό πρόσωπόν της νά μή τό ίδῇ ξένος άνθρωπος, χωρίς ούτε αυτή ούτε ο γέρος της νά κυττάξου πρὸς ήμάς. Έκέντησα τό άλογό μου και έπληρσασα.

— Έκμῆκ βάρ; (ψωμί είνε;) ήρώτησα. — Γιόκι! μεῦ άπήνητησεν ο γέρος και ύψωσε τά βλέμματά του, είς τά όποια διαφαίνετο ή εσχάτη άπελπισία.

Έψαξα είς τό σακκιδίό μου, ήυρα ένα κομμάτι κουραμάνα, πού είχα διά τό δείπνόν μου, και τό έδωκα στους Τούρκους.

Θεσσαλονίκη, 8 Δεκεμβρίου 1912

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

στον και τά παιδιά των... Η Πρωτοχρονιά είνε μία εύτυχῆς ήμέρα, κατά την όποιαν ή ηλικία παραούρει όλας τάς άλλας και τάς άφρομιώνει, ώστε νά μήν έχῃ πλέον σημασίαν τό ρητόν «τά παιδιά παίζου», αφού παίζου και οι ηλικιωμένοι. Η διαφορά είνε, ότι τά μεγαλειότερα παιδιά είμπορευν και νά κατασκευάσου μόνον των παιγνίδια. Κι' αυτό αποτελεί μίαν μεγάλην εύχαριστήσιν και διασκεδασιν. Και άλλοτε ή «Διάπλασις» έδωσεν οδηγίαν, διά νά κατασκευάζου οι φίλοι της διάφορα ωραία παιγνιδάκια με τό τίποτε. Σήμερον, επ' εύκαρία της Πρωτοχρονιάς, θά σάς μάθω νά κάμετε ένα πολύ νόστιμον και περίεργον, με τό όποιον και οεις θά διασκεδάσετε και τά μικρά σας αδελφία θά εύχαριστήσετε πολύ, όταν—αφού τό βρεθῆτε,—θά τούς τό χάρισετε... Είνε απλόσιν, εύκολον και δέν στοι-

πορείτε όμως νά εύρετε μερικά και από τά παλαιά εκείνα, είτε είς κανέν υαλοπωλείον, είτε είς κανέν ωρολογοποιόν, είτε είς κανέν φαρμακείον. Διότι τά μετοχειρίζονται και οι φαρμακοποιοί διά νά αναλύου μέσα κάποια φάρμακα. Όπως δῆποτε, και αν δέν τα εύρετε χρίσμα, μικρά πράγματα θά σάς κοστίσου και αυτά. Και τώρα, έλάτε νά κάμωμεν ένα πείραμα. Κρατήσατε την γυάλινην πλάκα σας όριζόντιως, χύσατε πρὸς τό επάνω μέρος μίαν σταγόνα νερού, τοποθετήσατε επάνω είς την σταγόνα τό γυάλινον διακάκιον (μέ την κυρτήν του επιφάνειαν πρὸς τά κάτω) και πλαγιάσατε όλιγον την πλάκα, ώστε νά σχηματισῃ κελίμενον επίπεδον. Τι θά συμῆ νωμίσετε; Τό διακάκιον θά κληθῃ ίσα ώς κάτω; Όχι, καθόλου. Πρὸς μεγάλην σας έκπληξιν, τό διακάκιον θάρχισιν, νά περιστρέφεται, νά γυρίζῃ γρήγορα-γρήγορα και νά προχωρῃ επάνω είς την πλάκα, περιστρέφόμενον όλόν γρήγορώτερα. Έφθασεν ώς την άκρην; Πριν πέσῃ κάτω, πλαγιάσατε την πλάκα σας από τό αντίθετον μέρος, και τό διακάκι θάρχισιν πάλιν νά γυρίζῃ, διά νά φθάσῃ είς τό σημείον, από τό όποιον ξεκίνησε. Αυτό είνε τό πείραμα. Αν δέν σάς επιτύχῃ μέ την πρώτην, μήν απέλπισθητε. Τό νερόν πού έχουσατε ίσως δέν θά ήτο αρκετόν καθριζόμενον πρέπει νά την πλύνεται πάλιν και νά την τρίψετε καλά-καλά... Όσον διά τό διακάκιον, αυτό πρέπει νά είνε τελείως κυρτόν, καθαρόν σφαιροειδέ, ώστε όταν τό βάξετε επάνω είς την πλάκα, έν μόνον σημεῖον της επιφάνειας του νά εφάπτεται. Μερικά γυαλιά ωρολογίων, κυρτά μέν, αλλά πού έχουν είς την μέσην ένα κύκλιον επίπεδον, δέν κάμνου. Τά επίπεδα τα έννοείτε: Δέν έχετε παρά νά κολήσετε μέσα είς κάθε διακάκιον από ένα χορευτήν, απ' αυτούς πού έτοιμάσατε. Και θά τούς κολήσετε με όλιγην γόμαν, από τό ήμικύκλιον πού έχουν επίτηδες είς τά πόδια των. Έπειτα θά επαναλάβετε τό πείραμα μαζί με τούς χορευτάς, και θά τούς ίδῃτε ούτω νά σπρηγουρίζου άκούραστοι επάνω είς την πλάκα, πού θά τούς ως αἰθευσα χορεύ.

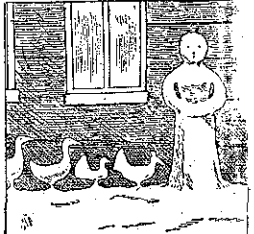
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Καλλιτεχνήματα πού λυώνου

Είς τό προηγούμενον φύλλον, είπαμεν διά τόν περίεργον καλλιτεχνικόν Διαγωνισμόν, ο όποιος κατ' έτος είς

μίαν πολίτην της Γερμανίας νι' έδημοσιεύσαμεν ως δείγμα τό χιόνιον άγαλμα ενός πυροβολητού πλησίον του πυροβόλου του. Ίδου σήμεραν άλλα δύο από τά περιεργα αυτά καλλιτεχνήματα πού λυώνου. Το ένα παριστά άγελάδα, ακολουθούμενην από τό μωσαράκι της και τό άλλο ένα κορίτσι πού βόσκει κόττες και χήνες. Δέν είνε καθόλου άσχημα, μά την αλήθειαν, αν λάβωμεν υπ' όψει μας ότι έγιναν από χιόνι και από ανθρώπους πού δέν έσπούδασαν γλυπτικήν. Όταν θά χιονίσῃ ν' έδῶ, δοκιμάσατε νά τά μιμηθῆτε—και τότε θά ίδῃτε τί δύσκολον πού είνε... Τά τρία δημοσιευθέντα έργα, είνε εκείνα πού έπήραν τά τρία πρώτα Βραβεία.

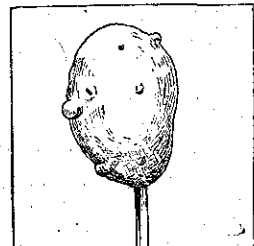

Περίεργον φάρευμα

Είς την κιάδα του Γιαντσέ, οι Κινέζοι ψαρεύου κατά πολυ περίεργον τρόπον. Έξάπλωνται προνείς είς μικρόν σκαφίδιον από λυγαριάν, και συλλαμβάνου με τά χέρια των τά ψάρια είς τούς άδαθείς ποταμούς του μέρους εκείνου. Ας προσθέσωμεν, ότι οι ψαράδες αυτοί είνε πολυ επιδέξιοι, διότι όλιγοί βέβαια θά ήμπορούσαν νά καυχῆθου ότι κάμνου τό ίδιον.

Τί είνε πάλιν αυτό;

Απλούστατα μία πατάτα! Άλλά τραστία και ανθρώπιμοσφορος. Ένα μεγάλο κεφάλι με μήτην, με μάτια, με στόμα, με αυτιά και... με έλθον είς την φαλάκραν. Ζυγίζει 1192 γραμμάρια, και εύρέθη είς ένα άγρον τῶν περιχώρων του Λονδίνου.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

Μαγική Εικόνα

Έσάδη υπό του Σημαιοφόρου Έλληρος

Ηυρα ένα ζευγάρι παπούτσια και νά τό ένα. Τό άλλο ξερετε πού τό έβαλα;

Άήλωσις: Αί λύσεις—όσονδῆποτε ζητημάτων του αυτού φυλλαδίου, — συνοδεύονται υπό ενός μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις του 3ου φυλλαδίου

α.) Οκτώ χρόνια. Ο αριθμός σχηματίζεται με τά δύο μαγκιέτια του.—β.) Η επιμέλεια νικά όλας τάς δυσκολίας.—γ.) Φλωρίνα, Σέρβια, Κοζάνη, Κατερίνη.

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΧΑΡΑΥΓΗ

Φως ούρανό, φως θάνατο, λάμψε πάλι στους γιாலούς, μέσ' στους κάμπους και στα πέρατα, φώτα τώρα τους καλούς.

Τώρα ή πλάσις ξαναχύνεται στής ελευθερίας τὸ φῶς· τῶρ' ἀλήθεια τὸ χρυσόνειρο και ὁ πόθος ὁ κρυφός.

Τώρα τ' ἀσπρα χέρια ἀπλώνουνε τοῦ Αἰγαίου τὰ νησιά και στὸν κόλπο τῆς μανούλας των ρίχνονται μ' ἀποθυμία.

Πρῶτ' ἀε ἔλθη ἡ πρωτοκόρη τῆς ἡ τρομάρια τοῦ ἐχθροῦ, ἡ γενναία Κρήτη ἀδούλωτη, ὄνειρο παλῆσῃ καιροῦ.

Με τῶν ῥόδων τ' ἀπαλόχρωμα, με τῶν κηλαϊδισμό πούλις, Νά! κ' ἡ Δέσσος ἡ πεντάμορφη, τὸ νησί τοῦ τραγουδιῦ.

Νά, κ' ἡ Χίος ἡ πολὺπαθη και τ' ἀθάνατα Ψαρά, τοῦ Αἰγαίου βασιλόπουλα μέσ' σ' ἐλευθερά νερά.

Κ' ἀπὸ πάνω ἡ κοσμοδόκουστη τὸν Ἀλεξάνδρου μας ἡ γῆ—σβῦν' ἡ ἀντάρτα ποῦ τὴν πλάκωνε μέσα στὴ χρυσῆν ἀυγή.

Φῶς οὐράνιο, φῶς ελευθερο, λάμψε πάλι στους γιாலούς, μέσ' στους κάμπους και στα πέρατα, φώτα τώρα τους καλούς.

Νέα Ὑόρκη Χιαβάδας

ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΜΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ: ΦΑΩΝ και ΧΑΩΝ

Φάων.—Ντρίγκ! Ντρίγκ!...
Χάων.—Ποιός; Ποιός;...
Φάων.—... Φίλος...
Χάων.—Πῶς;... Σκύλος;...
Φάων.—Ναί, φίλος, ὁ Φάων.
Χάων.—Ἦθελα νὰ μοῦ στείλῃς ἰσογυροχρό-
Φάων.—Δὲν ἀκούω...
Χάων.—(μὴ ἀκούσας, εξακολουθεῖ)... με-
ρικὰ φυλλάδια...

Φάων.—(διακόπτων)... Ἄδεια; θὰ ζη-
τήσης ἄδεια;
Χάων.—Ναί... μοῦ δίδει...
Φάων.—Ταξιδί; δι' αὐτὸ ζητεῖς ἄδεια;
Χάων.—(μὴ ἀκούων, εξακολουθεῖ)... κάτι
φυλλάδια τῆς Διαπλάσεως...
Φάων.—Ὅσαεσ;... ἄ, ζητεῖς ἄδεια διὰ
ταξιδί τῆς ὁάσεως;... σοῦ ἔδωκαν ἄδεια;

Χάων.—(κακῶς ἀκούων). Ναί, τὰ φυλ-
λάδια...
Φάων.—Θὰ πῶς με παρέα;
Χάων.—Ναί θέλω, ἔννεα...
Φάων.—Ἄρκετοί, Ποιοὶ θὰ εἶνε;
Χάων.—Ποία θέλω; νά, τὸ ἔννεα.
Φάων.—... τὸν Περσέα;
Χάων.—Τὸ ἔξ και τὸ ἑπτά.
Φάων.—Τὴν Ἑλληνική Καρδιά; ὦραϊα.
Ἀλλὰ ποῦ θὰ τοὺς βρῆς;
Χάων.—Ποίους τρεῖς;
Φάων.—Ποῦ θὰ τοὺς εὐρῆς;
Χάων.—Ἐκεῖνα ποῦ σοῦ εἶπα!
Φάων.—Τὴν χρειάζεσαι;
Χάων.—Ποῖαν;
Φάων.—Τὴν ἴπια.
Χάων.—Ντρίγκ! τί λές, καλέ;... ντρίγκ!
Φάων.—Δὲν ἀκούω, ντρίγκ... ντρίγκ.
Χάων.—Ντρίγκ... Ντρίγκ!

(Ἀδίατα)

Φάων

ΟΙ ΠΟΘΟΙ Κ' Η ΕΛΠΙΔΕΣ

Γραμμένο στήν Πρίγκιπος.

Οἱ πόθοι κ' ἡ ἐλπίδες μας
Ποῦ χάνονται, ποῦ σβούνε,
Μοιάζουν με ῥόδα ποῦ ἀνοῦν
Κοντὰ σ' ἕνα ἀκρογιάλι!
Ἐξάφνα ὁ ἀνεμος φυσῶ,
Τὰ κύματα βογγοῦνε
Ἐπ' τὸ κλαδί τους τ' ἀποσπᾶ
Ἡ μαύρη ἀνεμοζάλη!...

Τὸ ῥόδα πέφτουν καταγῆς
Και νὰ μδοῦν ἀρχίζουν...
Ὅσαν τρελλά στὸν ἀνεμο
Χορεύουν, πετοῦνε,
Θέλουν νὰ στρέψουν στὸ κλαδί
Μὰ πίσω ὄλο γυρίζουν,
Ὅσπου τὰ παίρνει ἡ θάλασσα
Και στὰ νερά κυλοῦνε.

Τὰ βλέπεις τότε στους ἀφρούς
Νὰ χάνωνται, νὰ βγαίνουν;
Πότε μακρὰ μας φεύγουνε
Και πότε μὰς πλησιάζουν,
Ἐπ' ἕνα κῆμα ὅστὸ γιாலό
Σὲ κῆμα ἄλλο πηγαίνουν...
Τους πόθους, τῆς ἐλπίδες μας
Τὰ ῥάδα αὐτὰ πῶς μοιάζουν!

Κῆμα

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ

Εἶνε ἡ πρώτη ἡμέρα ποῦ με τὴν ἀνα-
τολήν τῆς ἔφερε χαρά, ἡ πρώτη ἡμέρα
ποῦ ἐσκόρπισε μεδιάμα γύρω τῆς, ὅστε-
ρα ἀπὸ δύο μῆνες ποῦ ἐπέρασαν με πι-
καριες, με ἀγωνία, με τὸν καυμὸν τοῦ χω-
ρισμοῦ. Ὅσον τὰ πρόσωπα λάμπει ἀ-
κτις χαρᾶς, ὅσον τὰ βλέμματα εἶνε
ζωγραφισμένη μία λάμψις εὐτυχίας ποῦ
ορβῆναι τὸν πόνο ποῦ εἶχε βάψει τὴς καρ-
διάς. Καί ἡ μητέρα! Ὡ! ἡ μητέρα! Στὴν

μορφὴ τῆς εἶνε οὐράνιο χαμόγε-
λο, κ' ἀνήσυχη, σὴν κῆτι νὰ περιμένη
λαχταριστά, πηγαίνοῦρκαται νὰ ἰδῆ ἂν
ὄλα εἶνε ἔτοιμα γιὰ νὰ δεχθῶν τὸν ἀγα-
πημένον ποῦ ἔρχεται ὄστερα ἀπὸ δύο μη-
νῶν πικρὸ χωρισμό. Ἐχεῖ ἐμπρός εἶς τὰ
μάτια τῆς τὴν στιγμὴν ποῦ τὸν ἀπεχω-
ρίζετο... Πνίγουςα τὰ δακρῦτά τῆς, τοὺς
λυγμούς ποῦ τῆς ἐπύεξαν τὸ στήθος, τὸν
ἐφιλοῦσε και τὸν ἠύχετο, τὸν ἐσφιγγε ἔ-
πάνω στὴν καρδιά τῆς ποῦ ἐπάλαις με
τόσα αἰσθητήματα... Ἐκρυβε ὁμως τὸν πό-
νο τῆς, γιὰτι ἐκρυπὲ νὰ δώσῃ ἀγογγύστως
ὅτι τῆς ἐξῆτει ἡ Πατρίς. Ἐφυγε νὰ
πολεμήσῃ τὸ ἀγαπημένο παιδάκι τῆς. Καί
πέρασαν μέρες και νύχτες ποῦ τὸν παρακο-
λουθοῦσε στο πεδῖον τῶν μαχῶν, ἐκεῖ
πέρα, στὸν κίνδυνον, και χίνουσα ἐν σι-
ωπῇ τὰ δακρῦτά τῆς προσήυχετο με κα-
τάνυξιν γιὰ τὴν σωτηρία του. Ἐπειτα
ἦλθεν ἡμέρα ποῦ εἶδεν εἶς τὰς στήλας
τῶν πληρωθέντων τὸ ὄνομά του... Πρωχὴ
μητρικὴ καρδιά! Ἐσοπαρᾶσσετο ἀναλο-
γισμένη, ὅτι τὸ παιδί τῆς ποτεῖ μακρὰ
τῆς, ὅτι ξένοι τὸν περιποιοῦνται γύρω
στὸ κρεββάτι του, γιὰτι αὐτὴ δὲν μπο-
ροῦσε νὰ τρέξῃ σιμά του. Πόσα, πόσα ὄ-
πέφρε γιὰτι ὄφειλε νὰ προσφέρεῖ και
εἶς τὴν Πατρίδα!... Καί προσέφερε τὸ
αἷμα τῆς καρδιάς τῆς... Σὲ λίγο ὄσα ἰθὺ
τὰ λημονήσῃ, σὴν θὰ τὸν σφιγγὲ στὴν
ἀγκαλιά τῆς. Κρότος ἀμάξης ποῦ ἔστα-
μάτησεν, ἔκαμεν ὄλους νὰ τρέξουν στὴν
ἐξώθυρα. Νά... τὸ γενναῖο παλληκάρι...
ἀναβαίνει, ἀργά-ἀργά ἀδύνατος, ἀχρός,
κρυτωμένος ὁ νέος ποῦ ἔφυγεν ὄλος ζωῆ.
Γλυκὰ χαμόγελο ἀντικρύζοντας τὴν μη-
τερουλά του ποῦ τοῦ ἀνοίγει τὴν ἀγκα-
λιά τῆς, και ὁ ἦρωες γέροντας τὸ κου-
ρασμένο κεφάλι του στὴν θερμὴν ἀγκα-
λιά ποῦ τὸν σφιγγει, ψιθυρίζει: «Νά εἶ-
σαι ὑψηρόφων, γιὰτι κ' ἐγὼ ἐβοήθησα
νὰ γίνῃ ἡ Πατρίδα μας μεγάλη!»

Ἐξοριστός Ἀτθίς

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Φρειδερίκος ὁ Β' εἶχε καλεσθῆ εἶς γεῦμα,
μεταξὺ ἄλλων, και τὸν Ἰωάννην Κουάνς,
ἐπὶ τοῦ πινακίου τοῦ ὁποῖου ἔθεσε μίαν
σημειώσιν.
Ὁ Κουάνς τὴν ἔλαβε, τὴν ἀνέγνωσεν
ἡσυχῶς και ἠτοιμάζετο νὰ τὴν θέσῃ εἶς
τὸ θυλάκιόν του, ὅταν ὁ Φρειδερίκος ἐ-
ρωτᾶ αὐτὸν τί εὐρεῖ. Καί ὁ Κουάνς ἀ-
παντᾷ: «Ἐῦρον μίαν σημειώσιν, ποῦ λέ-
γει: ὁ Κουάνς εἶναι ὁ Ἠρώτης Γαῖδαρος
τοῦ κόσμου: Φρειδερίκος ὁ Δεύτερος».

Δουξ τῆς Σπάρτης

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μικρὰ Ἄννα ἐπῆγεν εἶς τὸ Δένδρον τῆς Κας
Ἄλφα, ὅπου δὲν εὐχαριστήθη διόλου. Τὸ ἦρε
προπάντων μικρὸν και πτωχὸν. Δι' αὐτὸ, ὅταν
ἡ μητέρα τῆς τὴν ἠρώτησε πῶς ἐπέραςε, εἶπε:
— Καλέ, ἀφίστε με!... Ἐκεῖνα ἐκεῖ-πέρα
δὲν ἔκαμαν Δένδρο, ἔκαμαν... Φυτό!
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τορπιλλοβόλου 11.

136ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΛΕΥΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Ἐμποροῦν νὰ λάβουν μέρος και οἱ κατὰ
φύλλον ἀγορασταὶ τῆς Διαπλάσεως».

Προκηρύσσω και φέτος τοὺς Διαγωνισμοὺς
τῶν Λευκῶν Λέξεων, ὁ ὁποῖος τῶσόν σας
ἀρέσει, με μερικὰς ἐξηγήσεις χάριν τῶν νέων
συνδρομητῶν και ἀγοραστῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν
γνωρίζουν τὰ κατ' αὐτόν.

Ἐὰν προσέξετε κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τὸ
σημερινόν μας φυλλάδιον, θὰ ἰδῆτε ὅτι ἐδῶ
κ' ἐκεῖ, εἶς τὰ διάφορα μέρη τοῦ κειμένου—
εἶς τὸ μυθιστόρημα, εἶς τὴν ἐπιστολήν τοῦ
κ. Φαῖδωνος, εἶς τὰ διηγήματα, σμεδόν εἶς
κάθε κομμάτι,—ὑπάρχουν κενὰ διαστήματα,
ὄχι ἐκ λάθους, ἀλλ' ἀφημένα ἐπίτηδες. Κάθε
κενὸν διάστημα ἔπρεπε νὰ ἔχη μίαν λέξιν, ἡ
ὅποια λείπει. Αὐτὰ δὲ ἀκριβῶς αἱ λέξεις, ποῦ
λείπουν, εἶνε αἱ λευκαὶ λέξεις, και ἡ εὐρεσίς
των ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Πῶς θὰ τὰς εὐρῆτε ὅμως; Οἱ ἀρχαιολόγοι,
ὅπως γνωρίζετε, καταγίνονται πολλὰκις εἶς
συμπλήρωσιν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, αἱ ὁποῖαι
ἀπαικτύπονται ἐφαρμέναι ἐκ τοῦ χρόνου
ἡ ἠμιτελεῖς εἶς τὰ τεμάχια τῶν πλακῶν και
τῶν στηλῶν, τὰ ὅποια ἡ σκαπάνη φέρει εἶς
φῶς. Κἀτι παρόμοιον, πολὺ ἐυκόλυτον ὅμως
και μὴ ἀπαιτούν βιβλία τῆς ἐπιστήμης ἐνός ἀρ-
χαιολόγου, θὰ ἐπιχειρήσετε εἶς τὸν Διαγωνι-
σμὸν αὐτὸν και σεις.

Ἡ ἔννοια τῆς φράσεως, τὸ ὅρος ἐν γένει
τοῦ συγγραφέως, τὸ μέγεθος τοῦ κενοῦ δια-
στήματος, τὸ ὁποῖον δεικνύει περίπου πόσα
στοιχεῖα εἶχεν ἡ ἀφανισθεὶς λέξις, και τέλος
ἡ δοκιμασθεῖσα εἶς τῶσους Διαγωνισμοὺς μας
ἔως τώρα εὐφύια και μαντικὴ δύναμις σας,
ὑπερβαρύν διὰ νὰ φθάσετε εἶς τὸ εὐχάριστον
ἀποτέλεσμα.

Ἀπὸ τὸ σημερινόν φυλλάδιον λείπουν ἐν
ὄλῳ δώδεκα λέξεις. Οἱ διαγωνιζόμενοι πρέπει
νὰ τὰς εὐρῶν και νὰ μοῦ τὰς στείλουν γραμ-
μέναι εἶς φύλλον κοινὸν γράστον, εἶς τὸ ὁποῖον
νὰ μὴ ὑπάρχῃ τίποτε ἄλλο, πλην τῆς ἀπαν-
τήσεως, διατυπωμένης ὡς ἐξῆς:

Ἐπαντήσῃ εἶς τὸν 136ον Διαγωνισμὸν
τῶν Λευκῶν Λέξεων τοῦ 5ου φυλλαδίου τῆς
Διαπλάσεως ὑπὸ... (ἐδῶ τὸ ὄνομα τοῦ δια-
γωνιζομένου και τὸ ψευδώνυμον, ἂν ἔχη).

1. Εἶς τὴν σελίδα δεῖνα, στήλῃν δεῖνα,
(«Μικρὸς Τζόνου») λείπει ἡ λέξις (π. χ.) κακία.
2. Εἶς τὴν σελίδα δεῖνα, στήλῃν δεῖνα,
(«Ἀθηναϊκὴ Ἐπιστολή») λείπει ἡ λέξις: ἔχετε.
Και οὗτω καθέξῃς. Ἐννοεῖται, ὅτι ἕκαστος
θὰ σημειώσῃ ὅσας λέξεις εὐρεῖ. Δὲν εἶνε διη-
λαθὴ ἀνάγκη νὰ εὐρῆ κανεῖς και τὰς δώδεκα,
διὰ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν.

Ἐὰ βραβευθῇ με πρῶτον βραβεῖον ἔποιος
εὐρῆ ἀκριβῶς, ἀκριβέστατα, και τὰς δώδεκα
λευκὰς λέξεις αὐτοῦ τοῦ φυλλαδίου. Ἐὰν δὲ
τὰς εὐρῶν πολλοί, τὸ βραβεῖον θὰ ἀνεπι-
μηθῇ διὰ κλήρου εἶς ἕνα, τοῦ ὁποῖου θὰ δη-
μοσιευθῇ και ἡ εἰκὼν. Ἐὰ δοθοῦν ἐπίσης δευ-
τερόν και τρίτον βραβεῖον εἶς τοὺς ἀμέσους
μετὰ τὸν πρῶτον εὐρῶντας τὰς περισσότερας
ἀκριβεῖς λέξεις. Εἶνε δὲ τὰ βραβεῖα τ' ἀπονει-
μόμενα εἶς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, ἦτοι:
τόμοι τῆς Ἀ' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» ἐκ
τῶν τιμωμένων δραχμῆς τρεῖς, δύο και εἶς
κατ' ἐκλογὴν τῶν βραβευομένων (ἴδε Ὁ-
δηγὸν Κεφ. 5').

Δικαιώματα συμμετοχῆς δωρεάν ἔχουν ὄλοι
ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ
1912, ἐπὶ πληρωθῆ δὲ λεπτόν 10 οἱ ἀνεῦ
ψευδώνυμου συνδρομητῆ και τὰ ἐλαφία του,
και ἐπὶ πληρωθῆ λεπτῶν 30 εἶς γραμματόση-
μον οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί. Αἱ δὲ λύσεις
εἶνε δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἄθῃναι, 38, ὁδὸς Ἐυριπίδου
τὴν 27 Δεκεμβρίου 1912.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ
ΜΕ ΟΛΟΝ ΤΗΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙΚΟΝ
ΕΥΧΕΤΑΙ
Εἶς τοὺς ἀγαπήτους τῆς φιλίας
Αἰσίον και Ἐυτύχη σ τὸ νέον ἔτος
1913

ἈΦΟΥ παρηκολούθησεν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πο-
λέμου τὴν 4ην Μεραρχίαν ὡς ἐπίτροπος και
διευθυντῆς τοῦ χειρουργείου Β7, ἀφῶ προ-
σέφερον ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν τὰς πο-
λυτίμους του ἰατροχειρουργικὰς βοηθείας εἶς
ἑκατοντάδας τραυματιῶν και ἀσθενῶν τῆς
ἡρωικῆς ἐκείνης Μεραρχίας καθ' ὅλην τὴν
Μακεδονικὴν ἐκστρατείαν, ἐπανῆλθεν εἶς τὰς
Ἄθῃνας ὁ διαπρεπὴς λαρυγγολόγος κ.
Μιχαὴλ Π. Παπαδόπουλος, προσφιλεὶς ἀδελ-
φός τοῦ διευθυντοῦ μας

Ζαπαῖς, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐξέλεξα.
Σοῦ συγχωρᾷ ὄλα σου τὰ λάθη—ἂν και δὲν
βλέπω κανένα—και σὲ δεχομαι ἄπειτακις,
και μὴ ἀπαιτούν βιβλία τῆς ἐπιστήμης ἐνός ἀρ-
χαιολόγου, θὰ ἐπιχειρήσετε εἶς τὸν Διαγωνι-
σμὸν αὐτὸν και σεις.

Τὰ ἴδια ἀπαντᾶ και εἶς σέ, ἀφροστροφῆς
Ἑλλάς. Ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ἤρσε πολὺ και
εἶμαι βεβαίως, ὅτι γρήγορα θὰ διαπρέψῃς εἶς
τὸν κυκλον μας. Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰ καλά
λόγια.

Κῆμα, σοῦ ἔστειλα τὸ βραβεῖόν σου. Δὲν
ἐπρόσεξες καλὰ εἶς τὸν ὄρον τοῦ Διαγωνι-
σμοῦ: τὸ ποῖμα, ἔλεγα εἶς τὴν
δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ περισσότερους ἀπὸ 26
στίχους ἢ 6 τετράστιχα. Κανείς ἀπὸ τοὺς
βραβευθέντας δὲν ὑπερέβη αὐτὸ τὸ μέτρον.
Μερικὸν μόνον οἱ δεκαπεντασύλλαδοι στίχοι
ἔμειναν, διὰ τὸ στενὸν τῆς στήλης μας,
εἶς δύο ἡμιστίχια, και ἐταί ἐφάνησαν περισ-
σότεροι. Ναί, εἶδες οἱ φίλοι μου οἱ Τοῦρκοι;
Ὅλο και νίκας ὀνειρεύονται. Ἀφῶ εἶδα νὰ γρά-
ψουν, ὅτι ὀλόκληρον τὸν στόλον μας συνέλα-
βον αἰμαλάτων και τὸν ἐκλείσαν εἶς τὰ Δαρ-
δανέλλια!

Εἶς τὰς ἀνανεώσεις τῶν ψευδώνυμων, ἡ
Ἐπιτολή Ἰδέα ἐσημειώθη ὡς κορίτσι (κ.) ἐνῶ
εἶνε ἀγόρι (α) και νὰ τὸ ξεῦρετε. Μοῦ γρά-
φει και κἀτι ἄλλο: ὅτι θὰ χαλάσῃ τὸν κό-
σμον διὰ νὰ φθάσῃ και νὰ περάσῃ τὴν Κερ-
κυραϊκὴν Ἀῤῥαν, ποῦ ἔχει τώρα τὸ ρεκόρ τοῦ
ἔσπαθωματος. Νὰ ἰδοῦμε!

Ἐπεί νὰ ἰδῆς, ἀγαπητῆ μου,—μοῦ γρά-
φει ἡ φίλη μου Μίνα Μιχαλοπούλου ἀπὸ
τὰς Πάτρας,—τί κυκλοφοροῦν κάρωνεν τὰ
φυλλάδια σου εἶς τὸ Νοσοκομεῖόν μας. Οἱ
παλαιοὶ σου ὥρατοι τόμοι εἶνε τὸ προσφιλέ-
στερον ἀνάγνωσμα τῶν τραυματιῶν μας, ὡς
και τὰ διηγήματα τοῦ Σενοπόουλου. Με
αὐτὰ περνοῦν τὰς ὥρας τῆς ἀνάσι των και
τῶν πόνων των. Ὡ, αὐτὸ μὰς κολακεῖ
πᾶρα πολὺ!

Ὁ Λωδωναῖος μοῦ γράφει σήμερον πολλὰ
νόστιμα διὰ τὸν γνωστὸν Λάφην Στέφανον
(Θεοδοσίον Σ. Δημόπουλον) και μεταξὺ τῶν
ἄλλων, ὅτι κάποτε τοῦ ἐγράψεν, ὅτι εἶνε «δό-
κιμος φοιτητῆς ἀνθροπολογίας»! Ἦ τῶρα
θέλει νὰ βλάψῃ τὴν Διαπλάσιν, τὸ ὁποῖον
ὅμως ὁ Λωδωναῖος δὲν πιστεύει ποτε νὰ κα-
τορθώσῃ. Αὐτὸ δὲ λείπει, τώρα ποῦ ἔμαθαν
ὄλοι οἱ φίλοι μου διατὶ τὰ κάρνη αὐτὰ! Καί
ὅταν μάθουν ἀκόμη, ὅτι εἶς τὴν ἀνευρίαν του
εἶχε συνεργὸν και τὴν ἀδελφὴν του Νέαν Ἐλ-
λάδα, θὰ φυλάττωνται και ἀπὸ τοὺς δύο.

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλω τοὺς εὐτυχεῖς γάμους
τῆς πλαισίας μου φίλης Σοφίας Χαραωντιανῆς
μετὰ τοῦ κ. Χρήστου Κοτσῶκη, δικηγόρου ἐν
Πόρτ-Σαῖτ. Θεσμοτάτα συγχαρητήρια, και
ἰδιαίτερος εἶς τὸν ἀδελφόν τῆς νύμφης και
ἀγαπητόν μου φίλον Γεωργιον.

Τὸ Ματωμένο Φεγγάρι μοῦ γράφει: «Ὁ
ἀδελφός μου ὁ μεγαλύτερος... ἐπιθυμῶ και
πάλι νὰναμιχθῇ στὸν κύκλο μας ὅστερ ἀπὸ
ἐνός ἔτους ἀποχωρισμό. Εἶνε ἡ παλιὰ σου
Φλογέρα τοῦ Βασιλῆα και σοῦ στέλνω 1 δραχμ.,
διὰ νὰ τοῦ τὸ ἀνανεώσης. Βλέπεις πῶς δὲν σε
ξεχνοῦν οἱ φίλοι σου, ὅτε οἱ μικροί, ὅτε οἱ
μεγάλοι; Εἶσαι σὴν τὴν μητέρα ποῦ ποτε δὲν
τὴν ξεχνοῦν. τὰ παιδιὰ τῆς κ' ἡ γ' αὐτὸ πρέπει
νὰσαι περὶφραγῆ.» — Καί εἶμαι!

Τὴ συγκινητικὴν τὸ γράμμα τοῦ φίλου μου
Ρέμπελου! Ἄλλος μοῦ τὸ γράφει καθ' ὑπα-
γορευσιν του, διότι ὁ φίλος μου ἔχασε ἐστὸν
πόλεμον τὸ δεξιὸν τοῦ γέρι και ὡ; νὰ συνειθῆσῃ
νὰ γράφῃ με τὸ ἀριστερό, ἔτσι θὰ ἀπαγορευῇ...
Τί ἔθυσα διὰ τὴν Πατρίδα! Ἄλλ' ἀς παρη-
γορηθῆι ὁ γενναῖός μου με τὴν ἰδέαν, ὅτι ἄλ-
λοι ἔδωσαν και τὴν ζωὴν των και ἀκόμη ὅτι
τὸ γέρι ποῦ ἔχασε, ἔδωσε κ' αὐτὸ μία γεσθὴ,
παλληκαρίσια σπρωξάει ἐστὸν Τύραννον, γιὰ νὰ
φύγῃ ἀπὸ τὴν Βυρώπη...

Ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ψευδώνυμων, τὰ
ὅποια ἐνεκρίθησαν εἶς τὰ φύλλα τοῦ τόμου
τοῦ 1912, ἐληξῆν ἡ ἰσχύς τῆς 30 Νοεμβρίου.
Ἐπομένως και τὸ ἰδίχόν σου, Φαροπούλα τῆς
Λέσβου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰνανεώσης ἢ νὰ
λάβῃς νέον, ἂν προτιμᾷς.

Ὁραίας ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν
ἐβδομάδα και οἱ ἐξῆς: Ζεφυριῖς, Γαλήνη
(ποῦ ἕνα-ἕνα ψερεῖ τοὺς ἀγοραστὰς τῆς),
Ἐθνηκὴ Παλληγγενεσία (ναί), Φιλοπατρῆς και
Σχοινοστόλιος Χίος, εἶς τὴν ὅποιαν ἔστει-
λα τὰ βραβεῖα.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνωμαι: «Προσδοκία» τῆς Δροσοῦ-
λας.—«Ποιήματα» τοῦ Τέλλου Ἄγρα.—«Ἡ
νίκαις μας» τοῦ Κῆματος.—«Ἄττικα Βρά-
δευα» τοῦ Ἀθανασίου Διάκου.—«Ὀνειρο»
τῆς Ἐθνηκῆς Παλληγγενεσίας.—«Εὐτυχεῖς
ἄνθρωποι» τοῦ Ἀθηναίου Ἰσπίδου.—«Τὸ ἔ-
τος 1912» τῆς Υἱκῆς Στοιγγῆς.—«Τῶρα»
τῆς Φυσιολόγου.—«Ἡ τελευταία Νεράδα»
τοῦ Λωδωναίου.—«Πρωτοχρονιάτικον» τοῦ
Σημαιοφόρου Ἑλλήνων (ἀν κληρωθῆ ὅμως
θὰ τὸ συντομεύσῃ).—«Ἐπιμηθε τὴν Κύπρον»
τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ρήγα.—«Ἡ μελέτη» τοῦ
Πανελληνίου Πόδου.—Ἀνεῖδοτα και ἄλλα
μικρὰ διάφορα διαφόρον.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἰσθὲν ψευδώνυμον ἐγκ

